

Arrest

nr. 130 416 van 29 september 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 10 september 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 augustus 2014.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 september 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 september 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. CHATCHATRIAN loco advocaat A. LOOBUYCK en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Ghanees staatsburger te zijn, afkomstig van Obuasi. Toen u 19 jaar oud was, vernam u van uw moeder dat Paa, een klant van haar in haar restaurant, in u geïnteresseerd was. Paa wou met u trouwen en sprak reeds over u als zijn vrouw. Paa was een oude man van 60 jaar die reeds twee vrouwen had en noch u noch uw familie waren akkoord met een huwelijk met hem. Paa betaalde uw opleiding in een kapsalon en bleef aandringen op een huwelijk met hem. U maakte hem nochtans duidelijk dat u dit niet wilde. Ook uw moeder, die Paa's voorstel niet echt serieus nam, zei hem dat dit

niet kon. Uw stiefvader stond evenmin achter een huwelijk met Paa. Toen u 22 jaar oud was, leerde u in Kumasi K. A. (...) kennen. K. (...) woonde in België. U meldde aan Paa dat u niet met hem kon trouwen omdat u met K. (...) zou gaan trouwen. Hierop werd Paa kwaad, zei hij u dat hij het niet begreep waarop u weging. U verbleef daarna vooral in Kumasi bij uw schoonfamilie, en verhuisde later, na het huwelijk naar België. Tijdens uw verblijf in Kumasi en België had uw moeder problemen met Paa. Hij viel haar meermaals lastig in haar restaurant waar hij door zijn lawaai de klanten verjoeg. Toen uw moeder hem vertelde dat hij u moest vergeten omdat u gehuwd was en in België woonde, zei hij haar dat ze wel zou zien wat er nu zou gebeuren. Hierna, in 2012, stierf uw moeder. Uw grootmoeder en stiefvader lieten u weten dat uw moeder via voodoo stierf, door tussenkomst van Paa. Intussen had u in België problemen met uw man, waardoor u diende terug te keren naar Ghana omdat u niet meer voldeed aan de voorwaarden voor gezinshereniging met uw man. Op 7 april 2014 werd u overgebracht naar een gesloten centrum omdat u niet beschikte over de nodige verblijfsdocumenten. Op 24 juli 2014 vroeg u vervolgens in het gesloten centrum asiel aan. U vreest bij een terugkeer naar Ghana niemand te hebben om voor u te zorgen.

B. Motivering

Er moet worden vastgesteld dat u onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

Er dient te worden opgemerkt dat u verklaarde zelf geen ernstige problemen te hebben gehad in Ghana met Paa (zie gehoor CGVS, p. 3, 6, 9). U verklaart dat hij u 'zijn vrouw' noemde en dat u hem zei dat u niet met hem wou trouwen en hij u niet begreep, maar u haalt verder geen elementen aan die wijzen op persoonlijke problemen die u had met Paa. U verklaart zelfs dat, nadat u aan Paa zei dat u met iemand anders zou trouwen, u hem niet meer zag omdat sinds u uw man ontmoette u steeds in Kumasi was in het huis van zijn familie (zie gehoor CGVS, p. 8). U haalt bijgevolg enkel de problemen aan die uw moeder zou gehad hebben met Paa, toen u reeds in Kumasi bij uw schoonfamilie verbleef en nadat u naar België verhuisde. Zo haalt u aan dat uw moeder en Paa 'discussieerden' omdat uw moeder - en trouwens uw hele familie - tegen een huwelijk met Paa was (zie gehoor CGVS, p. 5, 8), problemen die bezwaarlijk voldoende ernstig kunnen worden bevonden om als vervolging in de zin van de Conventie van Genève te worden beschouwd. Verder haalt u aan dat uw moeder naar de politie ging omwille van de last die ze van Paa ondervond in haar restaurant. Omdat Paa niets illegaals deed raadde de politie haar aan over Paa te gaan spreken met de 'king' of de ouderen van het dorp, wat uw moeder echter naliet te doen (zie gehoor CGVS, p. 8), wat de ernst van de problemen van uw moeder toch aantast. U verklaart trouwens dat Paa hierna op reis was en de problemen dus gedurende een periode stopten. Ten slotte gelooft u dat uw WTC II, Koning Albert II-laan 26 A, 1000 BRUSSEL T 02 205 51 11 F 02 205 51 15 www.cgvs.be 2 moeder stierf doordat Paa op haar bovennatuurlijke krachten gebruikte (voodoo). Gevraagd waarom u dat denkt, antwoordt u dat Paa interesse had in het 'Afrikaanse geloof' en dat Paa tegen uw moeder gezegd had dat ze wel zou zien wat er zou gebeuren (zie gehoor CGVS, p. 9). Er dient echter te worden opgemerkt dat deze vermoedens onvoldoende ernstig zijn om aan te nemen dat Paa een hand zou hebben gehad in de dood van uw moeder, laat staan om aan te nemen dat u een gegronde vrees dient te hebben op vervolging of dat u een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade. Bovendien stoelt u uw vrees op bijgeloof, en is de tussenkomst van Paa in de dood van uw moeder niet objectief vast te stellen.

Verder dient te worden opgemerkt dat u verklaarde dat uw moeder in februari 2012 stierf (zie gehoor CGVS, p. 4). Er dient echter te worden vastgesteld dat in de regularisatie-aanvraag die uw advocate in 2014 in uw naam indiende er wel melding gemaakt wordt van het feit dat u niet kan terugkeren naar uw land van herkomst 'omwille van haar persoonlijke situatie', maar nergens wordt melding gemaakt van de problemen die u of uw moeder zouden gehad hebben met Paa, noch van het feit dat uw moeder door Paa zou omgebracht zijn. Hiermee tijdens het gehoor op het CGVS geconfronteerd haalt u aan dat u niet op de hoogte bent van deze regularisatie-aanvraag en dat daarin niks gevraagd werd over Paa (zie gehoor CGVS, p. 6), waarbij dient te worden opgemerkt dat u tijdens uw asielaanvraag ook niets gevraagd werd over Paa tot u er zelf over begon. Bovendien dient er te worden opgemerkt dat er in uw regularisatieaanvraag wel verwezen wordt naar de onmogelijkheid voor u om terug te keren naar Ghana omwille van uw persoonlijke situatie, waardoor er mag van uitgegaan worden dat, indien uw vreesde gedood te worden zoals uw moeder, u dit aan uw advocate ook zou gemeld hebben.

Vervolgens is het opmerkelijk dat, indien Paa werkelijk met u wou trouwen en daarvoor zover zou gaan als uw moeder doden, hij wel heel geduldig met u was. U zei hem immers meermaals dat u niet wou trouwen met hem, u zei zelfs dat u met iemand anders zou trouwen en toch hebt u zelf gedurende jaren geen problemen met hem ondervonden. Gevraagd of Paa zelfs ooit echt stappen ondernam om met u te trouwen - aangezien u verklaarde dat er nog geen verplichtingen waren aangezien de vereiste 'customs' (gewoonten) voor het huwelijk nog niet volbracht waren en u dus niet verloofd was met Paa (zie gehoor CGVS, p. 5) - haalt u aan dat hij 'zei' dat hij aan die vereisten zou voldoen als u 25 of 26 jaar zou zijn (zie gehoor CGVS, p. 7). Hij wou u eerst uw opleiding voor kapster later volbrengen. Zijn afwachtende, begripvolle houding tijdens uw aanwezigheid in Ghana, staat dan ook in schril contrast met uw vrees door hem gedood te zullen worden bij een terugkeer naar Ghana.

Gelet op het voorgaande kan dan ook niet worden geoordeeld dat u een gegronde vrees voor vervolging dient te hebben of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt omdat Paa met u zou willen trouwen.

U haalt ook aan dat het moeilijk zal zijn om in Ghana een leven op te bouwen omdat u uw moeder verloren bent (zie gehoor CGVS, p. 9). Er dient echter te worden opgemerkt dat u verklaarde dat uw moeder 8 broers en zussen had en dat u reeds in België ondersteund werd door uw oom, de broer van uw moeder (zie gehoor CGVS, p. 2, 6). Verder haalde u aan dat u ook in Ghana reeds bij uw schoonfamilie verbleef in Kumasi en niet meer bij uw moeder (zie gehoor CGVS, p. 8). U hebt duidelijk een familiaal netwerk dat nog steeds in Ghana aanwezig is.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

U legt in het kader van uw asielprocedure een paspoort, geboorteakte en huwelijksakte neer. Hierbij dient te worden opgemerkt dat deze gegevens bevatten betreffende uw identiteit die hierboven niet betwijfeld worden. U legt eveneens een foto neer van een overleden vrouw, waarvan u stelde dat ze uw moeder is. Hierbij dient te worden opgemerkt dat vooreerst niet blijkt uit de foto dat het uw moeder betreft en dat bovendien allerminst hierdoor uw beweerde problemen met Paa zouden aangetoond worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. “

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht. Verzoekster voert aan dat contradicties en omissies in het relaas niet van aard zijn om tot de ongeloofwaardigheid van het asielaanvraag te doen besluiten. Verzoekster voert aan dat geen rekening werd gehouden met haar bijzonder kwetsbaar profiel. Zij was bang van haar echtgenoot K. A. waarbij deze laatste aan de gemeente heeft gevraagd om zijn buitenlandse huwelijk niet langer te erkennen waardoor verzoekster dreigt te worden teruggestuurd naar haar land van herkomst. Als gescheiden alleenstaande vrouw in Ghana kan verzoekster nergens terecht. Ook haar schoonfamilie zal haar niet aanvaarden als gescheiden vrouw. Zij loopt aldus een reëel risico om terug te komen in mensenhandel of prostitutie. Verzoekster wijst erop dat vrouwen in Ghana systematisch worden gediscrimineerd en verwijst daartoe naar een rapport. Zij voert aan geen menswaardig leven te kunnen leiden in haar land van herkomst.

2.2. Beoordeling

De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een kandidaat-vluchteling (niet) beantwoordt aan de erkenningscriteria van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

In zijn beslissing van 26 augustus 2014 oordeelde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoekster onvoldoende gegevens over elementen aanhaalde waaruit blijkt dat zij haar land zou verlaten uit vrees voor vervolging of wegens een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Deze beslissing steunt op de volgende motivering:

- (i) verzoekster verklaarde zelf geen ernstige problemen te hebben gehad in Ghana met Paa. Zij verklaart dat hij haar 'zijn vrouw' noemde en dat zij hem zei niet met hem te willen trouwen en hij dat niet begreep, maar zij haalt verder geen elementen aan die wijzen op persoonlijke problemen met Paa. Zij verklaart zelfs dat ze, na hem gezegd te hebben dat ze met iemand anders zou trouwen, niet meer zag omdat sinds ze haar man ontmoette steeds in Kumasi verbleef. Verzoekster haalt enkel de problemen aan die haar moeder zou gehad hebben met Paa, toen verzoekster zelf reeds in Kumasi bij haar schoonfamilie verbleef en nadat zij naar België vertrok. Zij haalt aan dat haar moeder en Paa 'discussieerden' omdat haar moeder en familie tegen een huwelijk met Paa waren. Deze problemen kunnen niet als voldoende ernstig worden bevonden om als vervolging in de zin van de Conventie van Genève te worden beschouwd. Verder haalt zij aan dat haar moeder naar de politie ging omwille van de last die ze van Paa ondervond in haar restaurant. Omdat Paa niets illegaals deed raadde de politie haar aan over Paa te gaan spreken met de 'king' of de ouderen van het dorp, wat haar moeder echter naliet. Dit relativeert de ernst van de problemen van haar moeder. Hierna ging Paa op reis en stopten de problemen een tijdlang. Verzoekster gelooft dat haar moeder stierf doordat Paa bovennatuurlijke krachten gebruikte (voodoo). Ze denkt dit omdat Paa interesse had in het 'Afrikaanse geloof' en tegen haar moeder zei dat ze wel zou zien wat er zou gebeuren. Deze vermoedens zijn onvoldoende ernstig om aan te nemen dat Paa een hand zou hebben gehad in de dood van haar moeder, laat staan om aan te nemen dat zij een gegronde vrees dient te hebben op vervolging of een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade. Bovendien steunt haar vrees op bijgeloof, en is de tussenkomst van Paa in de dood van haar moeder niet objectief vast te stellen;
- (ii) verzoekster verklaarde dat haar moeder in februari 2012 stierf. In de regularisatieaanvraag die haar advocate in 2014 in haar naam indiende, werd echter melding gemaakt van het feit dat zij niet kan terugkeren naar haar land van herkomst 'omwille van haar persoonlijke situatie' zonder enige melding van de problemen die zij of haar moeder zouden gehad hebben met Paa, noch van het feit dat haar moeder door Paa werd omgebracht. Zij verklaart dit tijdens het gehoor op het CGVS door dat zij niet op de hoogte was van deze regularisatie-aanvraag en dat daarin niets gevraagd werd over Paa. Daarbij wordt opgemerkt dat tijdens haar asielaanvraag ook niets gevraagd werd over Paa tot verzoekster er zelf over begon. Bovendien wordt er in verzoeksters regularisatieaanvraag wel verwezen naar de onmogelijkheid om terug te keren naar Ghana omwille van haar persoonlijke situatie, waardoor er mag van uitgegaan worden dat, indien zij vreesde gedood te worden zoals haar moeder, zij dit aan haar advocate ook zou gemeld hebben;
- (iii) indien Paa werkelijk met haar wou trouwen en daarom zelfs haar moeder doodde, bleek hij tezelfdertijd wel heel geduldig. Verzoekster verklaarde meermaals dat zij niet met hem wou trouwen, ze zei hem zelfs dat ze met iemand anders zou trouwen en ondervond jarenlang geen problemen. Gevraagd of Paa ooit stappen ondernam om met haar te trouwen - aangezien zij verklaarde dat er nog geen verplichtingen waren aangezien de vereiste 'customs' (gewoonten) voor het huwelijk nog niet volbracht waren en zij dus niet verloofd was met Paa - haalt zij aan dat hij 'zei'

dat hij aan die vereisten zou voldoen als zij 25 of 26 jaar zou zijn. Hij wou haar eerst haar opleiding als kapster laten volbrengen. Zijn afwachtende begripvolle houding tijdens haar aanwezigheid in Ghana, staat dan ook in schril contrast met haar vrees door hem gedood te worden bij een terugkeer naar Ghana; aldus blijkt niet dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging dient te hebben of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt omdat Paa met haar zou willen trouwen;

- (iv) waar verzoekster stelt dat het moeilijk is om in Ghana een leven op te bouwen omdat zij haar moeder verloren is, wordt opgemerkt dat zij verklaarde dat haar moeder acht broers en zussen had en dat zij in België werd gesteund door haar oom, de broer van haar moeder. Verder haalde verzoekster aan dat zij ook in Ghana reeds bij haar schoonfamilie verbleef in Kumasi en niet meer bij haar moeder. Zij heeft duidelijk een familiaal netwerk dat nog steeds in Ghana aanwezig is.

Vooreerst stelt de Raad vast dat verzoekster de motieven waarbij wordt vastgesteld dat zij ten aanzien van Paa geen gegronde vrees voor vervolging aannemelijk maakt, niet betwist. Deze motieven, die steun vinden in verzoeksters verklaringen en draagkrachtig overkomen, worden door de Raad bijgetreden.

Bovendien kan het feit dat verzoekster pas asiel aanvraag nadat haar huwelijk op de klippen liep en zij dreigde gedwongen verwijderd te worden van het grondgebied, beschouwd worden als een negatieve indicatie met betrekking tot de waarachtigheid van de aangehaalde problemen in Ghana. Haar verklaring dat zij niet wist dat er iets als asiel bestond valt niet in overeenstemming te brengen met het feit dat zij, blijkens de gegevens van het dossier, er in slaagde met behulp van advocaten verschillende verblijfsprocedures in te leiden. Verzoekster kwam immers naar België op 7 november 2011 met een visum D met het oog op gezinshereniging en diende op 6 januari 2014 een verblijfsaanvraag in op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Het is pas eerst wanneer verzoekster op 7 april 2014 werd vastgehouden met het oog op verwijdering van het grondgebied, dat zij op 24 juli 2014 alsnog een asielaanvraag indient.

Waar verzoekster aanvoert dat zij een kwetsbaar profiel heeft en na ontbinding van haar huwelijk in België niet kan terugkeren naar Ghana, beperkt zij zich tot loutere beweringen die geenszins stroken met haar verklaringen.

Verzoekster verklaarde (gehoorverslag CGVS, p. 6) dat haar moeder acht broers en zussen heeft. Daarbij werd zij onderhouden door een van die ooms in België. Er blijken dan ook geen redenen waarom zij niet terecht zou kunnen bij een van haar acht ooms en tantes langs moederszijde in Ghana. Ook dat zij niet terecht zou kunnen bij haar schoonfamilie wordt thans niet aannemelijk gemaakt. Voor het Commissariaat-generaal verklaarde verzoekster dat zij zich thans heeft verzoend met haar man (gehoorverslag, p. 4). Hierover ondervraagd ter terechtzitting, bevestigt verzoekster deze verzoening en verklaart zij dat zij samenwoonden op het ogenblik dat zij werd vastgehouden met het oog op verwijdering.

De Raad stelt dan ook vast dat er thans geen reden is om aan te nemen dat haar schoonfamilie haar zou verstoten in Ghana. Bovendien vermeldde verzoekster tijdens het gehoor op geen enkele ogenblik dat zij het risico op verstoting liep. Integendeel, verklaarde zij *“de reden waarom ik niet terug kan naar Ghana is dat ik met mijn man naar hier gekomen ben en hij heeft me naar hier gebracht”*. Zij gewaagt nog van de problemen met Paa en benadrukt dat zij niet zonder haar man kan leven in Ghana (gehoorverslag, p. 6). Op het einde van het interview benadrukte verzoekster nog *“als ik terug moet zullen we samen gaan maar gezien de toestand van mijn man nu, we hebben geen geld ik zal naar school moeten en beginnen werken en ons leven opnieuw opbouwen.”* Dat zij in Ghana niet over een netwerk zou beschikken, wordt aldus niet aangenomen.

Waar verzoekster in het middel citeert uit een rapport over discriminatie van vrouwen in Ghana, stelt de Raad vast dat dit rapport in algemene termen spreekt over ongelijkheid, maar dat er geenszins uit kan worden afgeleid dat aan iedere vrouw uit Ghana internationale bescherming moet worden verleend. Evenmin doet deze passage afbreuk aan de hogerstaande motivering waaruit blijkt dat verzoekster geen vrees voor vervolging ten aanzien van Paa aannemelijk maakt, noch dat zij dreigt als vrouw zonder netwerk in een mensonwaardige situatie verzeild te geraken in Ghana.

Gelet op wat voorafgaat, is de Raad van oordeel dat verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging aannemelijk maakt, noch dat er elementen zijn die wijzen op een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig september tweeduizend veertien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

C. VERHAERT